

een kostelijke kwaal

door **Gerda Dendooven**

Geschreven bij de expo On the road, seizoensopening van Het beschrijf in Passa Porta, september 2006

Ik lijd aan een uitzonderlijke ziekte.

Er is maar weinig over bekend, want ze is niet meteen levensbedreigend.

Men kan er mee leven, men kan er zelfs heel oud mee worden. Het is een kostelijke kwaal, die tevens aanspoort tot enige creativiteit.

Mijn ziekte heet angst, in het bijzonder angst voor bruggen.

De symptomen zijn: tunnelvisie, koudzweet, trillende ledematen, zwarte vliegen op het netvlies, en sprakeloosheid.

Wanneer het precies begonnen is, herinner ik me niet meer, maar plots was het er.

Ik reed na een feest, een beetje dronken van vermoeidheid, de lange weg terug van Wallonië naar Vlaanderen.

Wallonië is een heuvelachtige streek, dat weet u, en u weet ook dat de kortste verbinding tussen twee heuvels de brug is.

Enfin, volgens mijn herinnering is het daar en toen gebeurd.

Tussen waken en slapen, tussen Wallonië en Vlaanderen, tussen colline en heuvel.

In een zomernacht met niets dan zwart voor en achter, onder en boven mij.

Wat onschuldig begon met gebibberd bij het traverseren van een brug van matige omvang is ondertussen uitgegroeid tot een waanzinnige angst.

Een verschrikkelijke vrees voor roetsjbaanviaducten, ophangbruggen, ravijnen, kamelenruggen, kathedralen, schattige pontjes en fly-overs.

Zelfs de aanblik van vangrails doet mijn hart een tik overslaan. Het vermoeden van hoogte is voldoende om het stuur om te slaan en voor uiterst links te kiezen.

Maar de diepte ligt overal te loeren, links is niet altijd een optie.

Ik ben een oplettende chauffeur en aanwijzingen zoals **Pont à 1 km** verplichten me meteen halt te houden en te onderzoeken hoe verschrikkelijk het nakend gevaar is en wat de uitwijkmogelijkheden zijn.

Dit bedoel ik dus met 'enige creativiteit'.

Ik zoek andere wegen, rij kilometers om, ondervraag de plaatselijke bevolking en vergewis me voortdurend via interviews en wegenkaarten of ik brugloos verder kan.

Maar soms is de overtocht onvermijdelijk en moet ik rechtdoor, eroverheen, in eerste versnelling, als een waanzinnige met slechts één doel: vaste grond. Mijn vingers groeien vast aan het stuur, mijn voet trapt bijna doorheen de versnellingsbak.

Ondertussen durf ik mij te outen: aan de loketten van de payages, in baancafés, tegenover mijn vriend der Polizei.

Heel af en toe ontmoet ik tijdens deze openhartigheden een lotgenoot met hetzelfde ziektebeeld.

Het lucht op om erover te kunnen praten.

Mijn ziekte is nog steeds een taboe dat op weinig begrip kan rekenen.

Ik overweeg zelfs een site op te richten **bruggenslaan.com** want veel valt er niet te vinden over deze kostelijke kwaal.

Als men *angst voor bruggen* intikt komt men steevast terecht bij mondhygiëne en tandartspraktijken.

Maar na lang zoeken ben ik op deze hartversterkende getuigenis gestoten.

Casus Meervoudige fobie: autorijden, tunnels, bruggen

De heer G, 60 jaar, kwam met de vraag of hij van zijn fobie af kon komen. Hij heeft al 25 jaar een meervoudige fobie, en dhr G wist zelf het oorzakelijke startmoment waarna de fobie zich ontwikkelde. De fobie bestond uit angst voor auto rijden, angst voor bruggen, angst voor tunnels, angst voor bergen, liften en kleine ruimte's. De fobie had een zeer ingrijpende invloed op zijn dagelijks functioneren en hij durfde nauwelijks meer op vakantie. De fobie is geconstateerd als meervoudige fobie door een psychiater. De heer G heeft daarna jarenlang talloze regulaire en alternatieve therapeuten bezocht. Sommige klachten namen wat af, maar de basisangst bleef bestaan. De oorzaak van het ontstaan van de fobie, was een autorit door de bergen verergerd door de bijna hysterische angst voor afgronden en ravijnen van zijn vrouw die naast hem zat. Daarnaast vertoonde zijn wagen rare kuren, waardoor de autorit zeer inspannend voor hem werd. Hij probeerde naar zijn vrouw en hun kind van drie toe sterk over te komen, maar zat ondertussen stijf van de zenuwen in de auto. Er is direct voor gekozen om de waarschijnlijke oorzaak van de fobie zelf te behandelen, in plaats van de verschillende uitingen.

Beste heer G, alle sterkte gewenst.

En welkom op bruggenslaan.com

G